

„Těší mě osobní přístup lékařů k pacientům“

Žádné výrazné změny nechystá v krumlovské nemocnici nově jmenovaný ředitel Jindřich Florián. Chce navázat na práci svého předchůdce Jaroslava Šímy, který na post rezignoval kvůli manažerskému místu ve Zdravotnickém holdingu Plzeňského kraje.

Ludmila Mlsová
redaktorka
MF DNES

Zvládnete respektovaného předchůdce nahradit?

Je jasné, že raději bych šel po šéfovi, který všechno zkazil. Pro mě bude relativně těžké v mém věku udržet šmrnc mladého ředitele (Šímovi je 40 let, pozn. red.) a jeho tah na branku. Doufám, že jsem se od něho něco naučil a jeho elán mi trochu vydrží. Za prezidenta Husáka už bych asi byl v důchodu. Ale mám chuť to po Šímovi nezkat. I když náš vztah nebyl jen pohodový. My se i hádali. Dokonce jsem z jedné výjezdni primářské porady vztekle odjel, protože jsme se nemohli dohodnout o sestřích.

S jakou vizí přebíráte vedení krumlovské nemocnice?

Udržet směr, který nastavil můj předchůdce. Ten tu za sedm let všechno změnil a nemocnice má jasně dané, kam se má ubírat. Znamená to dokončit dva nové pavilony, čili porodnici s dětským oddělením a ambulantní část. A také postavit mateřskou školu a zmodernizovat léčebnu dlouhodobě nemocných a pak i internu a chirurgii.

V jakém stavu ji přebíráte?

V dobré kondici, nemocnice každý rok v čele s Šímou skončila v zisku. A přitom máme jedny z nejvyšších platů v kraji a ani personální stav není tak špatný. Potřebovali bychom jednoho kvalitního lékaře na gynekologii a sestry máme na dolní

Vizitka

Jindřich Florián (61 let)

Rodák z Českého Krumlova vystudoval Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Po promoci v roce 1981 nastoupil do krumlovské nemocnice, od roku 2002 je primářem interny. Od roku 2010 byl zástupcem ředitele Jaroslava Šímy, po jeho rezignaci byl Florián od 1. července jmenován na jeho místo. Je předsedou okresního výboru ČSSD Český Krumlov, v roce 2010 byl zvolen zastupitelem města Český Krumlov. Je i radním města. Florián je ženatý, má syna a dceru. Ve volném čase jezdí rád na kole a čte literaturu faktu.

hranici plného stavu. Ale už během července k nám má přijít deset kvalifikovaných sester z Ukrajiny. Když se to podaří, měli bychom mít sester dostatek a zlepšit péči o nemocné. Ať je to, jak chce, doktor napíše prášek, odoperuje slepé střevo, ale pacient vnímá, jak se o něj stará sestřička.

Co dnes krumlovské nemocnici nejvíc chybí?

Ředitel Šíma. Jednoznačně.

Děláte si legraci?

Nedělám. Já jsem zažil několik ředitelů, kteří za sebou nezanechali v nemocnici žádnou výraznou stopu. Ale Šíma ji úplně změnil. V 90. letech a na počátku nového tisíciletí byly peníze z Evropy na stavby pavilonů, šéfové před Šímou nechtěli vůbec nic. Dneska už jim rozumím. Těch starostí, co bylo tady se zateplením pavilonů, a starostí, co je po pár měsících stavby nových pavilonů, to je na sebevraždu. Takže oni si prostě užívali své funkce bezstarostně a ostatní jim bylo jedno.

To zní smutně, ale co chybí špitálu kromě Šímy?

Lepší vybavení. Ani ne přístrojové, hlavně lůžka, malé pokoje se sociálním zařízením, to, co by měl být už standard. To bohužel zatím nemáme. Jenže to nejde dohnat tak rychle, když nemocnice byla léta podinvestovaná. Tady se nic nekupovalo, pořád se šetřilo. A přitom peníze jsou, se Šímou jsme zvedali pla-

ty, nakoupili spoustu věcí, co se dřív nekupovaly, a pořád jsme končili v zisku. Ale řekli jsme, že se nebudeme pít po tom, proč to naši předchůdci nedokázali. Abychom se nedozvěděli něco, z čeho by nám bylo ještě smutněji.

Čím se můžete pochlubit?

Jednoznačně kvalitními lékaři. Na každém oddělení máme doktory, kteří jsou v kraji nadprůměrně dobří. Nekrademe, leccos dovedeme koupit, co potřebujeme. A také tím, že tu k sobě mají zdravotníci a pacienti hodně blízko. Že to není tak, že doktor projde pokojem a jenom s nosem nahoře píchne injekci, uřízne nohu nebo dá nějaké léky. Naše nemocnice si zakládá na osobním přístupu a rodinné atmosféře. To bych velmi rád udržel. Zdravotníci mají dobré platy, ale věřím, že většina je jich tady proto, že tu Šíma zavedl úplně jinou atmosféru. Všichni za ním mohli kdykoliv přijít, cokoliv s ním projednat. Každého vyslechl, udělal spoustu práce, která se nedá odhodnotit penězi. To dřív nebylo.

V čem byl problém?

Krumlovská nemocnice byla léta podceňovaná a neustále byly tendence ji zavírat a likvidovat. Přitom je to největší zaměstnavatel v regionu. Živí 420 lidí a ošetří desetitisíce lidí v ambulancích a deset tisíc lidí ročně na lůžku. Není legrace nechat velký příhraniční a navíc extrémně vyhledávaný turistický region bez lůžkové péče. Zdravotnictví není jenom byznys, je to péče o lidi, a pokud si zachováme nějakou evropskou solidárnost a citlivost, nemocnice sem patří.

Co se vám vybaví ve vzpomínkách při nástupu do krumlovské nemocnice?

Úžasný primář interny Jiří Mostecký. Bylo mu tehdy asi 55 let, o medicíně věděl spoustu věcí a nepotřeboval k tomu tolik přístrojů jako dnešní lékařská generace. Měl úžasný instinkt na stanovení diagnózy a noblesní jednání.

Proč jste si vybral internu?

Už na lékařské fakultě se mi líbilo, jak je to široký obor. A připadalo mi, že jsem tak schopný se vzdělávat, že internu obsáhnu celou. Sa-

Z primáře ředitelem „Naše nemocnice si zakládá na osobním přístupu a rodinné atmosféře. Tento postoj k pacientům i zaměstnancům bych velmi rád udržel,“ říká Jindřich Florián. Foto: Marek Podhora, MAFRA

možřejmě že ne. Ale to jsem jako mladý nevěděl. Přesto nelituju. A další věc, že jsem chtěl na venkovskou nemocnici. K medicínskému životu potřebuju mít rozmanitost a strašně blízko k lidem.

A nevybral jste si internu spíš proto, že nemusíte být tak zručný jako třeba chirurg?

Nemyslete si, že na interně není třeba zručnost. My strkáme dráty do srdce, to taky není úplně jednoduché, i tady děláme kardiostimulace. Když jsem se v roce 2002 stal primářem, začal jsem shánět specialisty na trávicí trakt, dialýzu, srdíčko, na krvinky. Ale když jsem v osmdesátých letech začínal, bylo všechno dohromady. Mě bavilo vše, naučil jsem se dělat endoskopie, koloskopie, gastrokopie, ultrazvuk od srdce přes cévy až po břicho. Prostě cokoli nového přišlo a šlo se naučit, já se hned utíkal naučit.

Posledních sedm let jste byl zároveň zástupcem ředitele. Ponecháte si primářský post i jako ředitel?

Když už mi vlastník špitálu Jihočeský kraj svěřil šéfovskou funkci, asi z primáře budu muset vycouvat, abych ji mohl dělat pořádně. Ale ne hned. Se zástupci holdingu Jihočeských nemocnic jsme se domluvili,

“Chtěl jsem na venkovskou nemocnici. K medicínskému životu potřebuju mít rozmanitost a strašně blízko k lidem.”

že do konce roku si ponechám obě funkce a pravděpodobně pak za sebe navrhnu nějakého nástupce. Prozradíte, kdo povede internu po vás?

To si zatím nechám pro sebe. Mám dva tipy, a nechci, aby se vyhlédnutí lékaři rozhádali. On totiž nikdo dnes nechce dělat primáře, protože to je rizikové. Lidi si pořád na něco stěžují, i když nemají proč. Když jsem se já stal primářem, byl jsem nadšený, že konečně mohu začít léčit 67 pacientů na lůžkách podle sebe. Že se můžu konečně plně odborně uplatnit.

A co politika, vystačí vám na ni ještě energie?

V současném stavu mě politika moc nebere. Myslím si, že pražské vedení sociální demokracie vede stranu do hrobu. Zatím jsem ještě předseda okresního výboru ČSSD, na něj už asi taky nebudu přístě kandidovat, a politiku budu upozadovat. Na kandidátce do Poslanecké sněmovny jsem byl šestka, to je nevolitelné místo, ale podpořil bych stranu. Jenže po vyškrtnutí Jiřího Zimoly jsem z ní také odstoupil. Můj hlavní důvod, proč jsem to udělal, je protest proti tomu, jak s námi zachází ústředí v Praze.